

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17.05.2016 samosoudcem JUDr. Tomášem Jurečkem takto:

obžalovaný

B [REDACTED] K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kladně, OSVČ, bytem [REDACTED],

je vinen, že

dne 14.11.2015 v době od 20:20 hodin do 20:30 hodin v obci Únětice, Tiché Údolí, na ulici před domem č.p. [REDACTED], okr. Praha-západ, po předchozím požití alkoholických nápojů bezdůvodně vulgárně nadával poškozenému M [REDACTED] C [REDACTED], nar. [REDACTED], výroky "vy mrdky, běžte do píči" a poté ho i fyzicky napadl, a to tak, že do něj začal strkat a uhodil ho pěstí do spodního rtu, poté napadl i jeho syna, poškozeného O [REDACTED] C [REDACTED], nar. [REDACTED], který šel svého otce bránit a to tak, že ho několikrát udeřil do oblasti hlavy, krku a ramen, kdy nakonec upadli na zem, a tohoto jednání se dopustil přesto, že za skutek podobného charakteru již byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Praha-západ sp.zn. 2T 3/2007 ze dne 11.1.2007,

tedy

dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a takový čin spáchal opětovně,

čímž spáchal

prečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2, písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 358 odst. 2 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 12(dvanáct) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2, písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutky, polehčující a přitěžující okolnosti; přihlédl též k osobním a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu a dospěl k závěru, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, byť u tohoto trestného činu horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, je nezbytné proto, že vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nemůže vést k tomu, aby obžalovaný vedl řádný život. Důvodem pro tento závěr je skutečnost, že obžalovaný je opakovaně soudně trestanou osobou, na níž již bylo působeno nejen podmíněnými tresty odnětí svobody, ale i tresty nepodmíněnými, což však zjevně nevedlo k jeho nápravě, neboť uváží-li soud, že se obžalovaný dopustil nyní stíhaného jednání dne 14.11.2015 poté, co dne 12.4.2015 vykonal nepodmíněný trest odnětí svobody a na svobodě tak do spáchání úmyslné násilné trestné činnosti strávil necelých sedm měsíců, je nasnadě, že jiný druh trestu než trest nepodmíněný u něj nepřichází v úvahu.

Pokud však jde o výměru ukládaného trestu, musí soud přihlédnout nejen k bohaté trestní minulosti obžalovaného na straně jedné, ale k projevené lítosti a omluvě obžalovaného poškozeným na straně druhé, a zejména k jejich postoji, kdy sami poškození považují omluvu obžalovaného z hlediska jejich satisfakce za dostatečnou a dokonce se vyjadřují v tomto ohledu v jeho prospěch. To soud interpretuje jako skutečnost svědčící výrazně ve prospěch obžalovaného, neboť tím se společenská škodlivost trestného činu obžalovaného snižuje.

Soud proto uložil obžalovanému trest ještě mírný, stanovený s ohledem na shora uvedené polehčující okolnosti v jedné třetině zákonné trestní sazby vztahující se na jím spáchaný trestný čin dle § 358 odst. 2 tr. zákoníku (až tři léta), přičemž pro výkon trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou ve smyslu ust. § 56 odst. 2, písm. c) tr. zákoníku, neboť před spácháním nyní stíhané trestné činnosti obžalovaný již byl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin a soud zároveň neshledal, že výkon trestu v jiném typu věznice (§ 56 odst. 3 tr. zákoníku) by mohl lépe vést k jeho nápravě, zejména s ohledem na jeho výrazné sklony k recidivě trestné činnosti.

Z těchto uvedených důvodů soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha – západ. Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je

rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 17. května 2016

JUDr. Tomáš Jureček, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Petra Nykodýmová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 6.9.2016 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Praze dne 6.9.2016, čj. 13To 327/2016-198
Doložku připojila dne 8.11.2016 Růžena Kalinová